

(195)

هو الله

ترانی يا الٰی متذللاً الى عتبة رحمانيتك متضرعاً الى ساحة فردانيتك مبتهلاً الى سدرة روبيتك و الضعف
اعترانی و لا اقتدر على الحركة في خدمة خيرة خلقك و اصبحت متزعزع الاعضاء متزعزع الاجزاء مرتجف
الاركان نحيل المحن و الالام في سبيلك حتى غدوت قريحاً ضعيفاً جريحاً طريحاً على التراب منتظراً لظهور اثار
فضلك و رحمتك مفتقداً الى بروز ايات قدرتك و موهبتك رب ايدنی بقوه من عندك و قدرة من لدنك حتى
اتمکن من عبوديتك و عبادتك و استطيع السعى و الجهد طلباً لمرضاتك و خدمة لاحبائك رب قد وهن مني
العظم و اشتد الضر و الضعف و زاد الانحلال فليس لي صون و عون الا فضلك و الطافك و حولك و قوتك
رب ادعوك بلسانی و ارجوك بجنانی ان ترسل نفحات قدسك الى ارض ارتفع فيها النداء و اشتهر فيها الاثار و
سطع فيها الانوار و انجذب بها الابرار الى ملکوت الاسرار رب ترى ان احبائك و اصفيائك و الورقات المبتلة
من امائک في تلك العدوة القصوى منجدبين الى الملا الاعلى و مشتعلين بنار محبتک المتاجحة بين الضلوع و
الاحشاء رب قدر لهم كل خير قدر في الملکوت و ادفع عنهم كل ضير يحدث في عالم الناسوت و صنهم في كهف
حفظك و حمايتك و احفظهم تحت رعاية اعين رحمانيتك و انصرهم في جميع الشؤون و الاحوال و وفقهم
على حصول الامانی و الامال و کن عضداً لهم في مقاومة اهل الطغيان و ملجاً لهم اذا امتدت ايادي الظلم و
العدوان رب اجعلهم ازهار حديقة معرفتك و اثمار شجرة محبتک و طيوراً صادحة في رياض العرفان و
حياتنا سابحة في غياض الفضل و الاحسان انك انت الکريم الحليم العلیم الرحيم الرحمن

ای یاران و اماء رحمن جناب زائر حضرت حکیم و جناب اقا سید اسدالله علمهما بهاء الله الابهی چون ببعده
مبارکه رسیدند لسان بستایش جمیع دوستان گشودند هر یک را توصیف بلیغ نمودند و نعت و ثنای عظیم
کردند که الحمد لله کشور منور است و مشامها معطر و یاران در وجد و سرور بی پایان بقسى که هر دم
مژده و بشارتی و هر نفس را بنفس رحمانی حرکت و اشارتی زیانها ناطق است و فیض ابدی مانند سیل دافق
هر یک بیان برهان کند و حجت قاطعه اقامه تماید سامعان باهتزاز ارد طالبانرا راه هدی بنماید از این نعت
و ستایش جان و دل مشتاقانرا راحت و اسایش حاصل گشت که الحمد لله زمیر نقض را در ان ارض
تاثیری نه و برد شدید انفاس قوم عنید را در ان اقلیم سطوتی نیست هوای قلوب در نهایت اعتدال است و

لمعه نور در نهایت اشتعال اگر چنین است عنقریب نور مبین احاطه نماید و جنود علیین تایید فرماید و در
اندک ایامی ان اقلیم جنة النعیم گردد این عبد را مقصد چنان بود که بهر یکی از یاران نامه‌ئی منفردا بنگارد
ولی هزار افسوس که فرصت ندارم و بحسرت ایام بسر برم البته یاران الهی معذور دارند زیرا این کلک
شکسته پیوسته باید بشرق و غرب مخابره نماید و نامه‌های مهمه را جواب مرقوم دارد و امور را تمشیت و
انتظام دهد و در هر نقطه‌ئی اغnam الهی را شبانی کند و در هر حدود و ثغور هجوم و دفاع روحانی کند
مالحظه فرمائید که چه قدر مشاغل و غواائل دارد و علیکم و علیکن الیاء الابهی (ع ع)